

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ПЛОВДИВ

РЕШЕНИЕ

№1564/3.10.2023г.

гр. Пловдив, 03.10.2023 год.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXV състав, в открито заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ : МАРИЯ ЗЛАТАНОВА

при секретаря **СТАНКА ЖУРНАЛОВА**, като разгледа докладваното от Председателя адм. дело № **780** по описа за **2023** год., за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е въз основа на Заповед № АК- 04-1/20.03.2023 г. на Областен управител на Област Пловдив, с която е оспорено Решение № 359/21.02.2023 г. на Общински съвет Сопот, с което на осн. чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗМСМА във вр. с чл. 6, ал. 1 и чл. 3 от ЗОС, чл. 5, ал. 5 и ал. 6 от Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинска собственост се обявява за частна общинска собственост поземлен имот с идентификатор 68080.463.5513 по КККР на гр. Сопот, с площ 129 кв.м., находящ се в местност „Борова гора“, трайно предназначение на територията-земяделска, начин на трайно ползване – за селскостопански, горски, ведомствен път и се възлага на кмета на община Сопот извършването на всички последващи законови действия и процедури по изпълнение на решението.

Според Областния управител на област Пловдив, представляван от юрисконсулт Апостолов, липсват фактически и правни основания за промяна на начина на трайно ползване на поземления имот поради липсата на приключила процедура по чл.78а от ППЗСПЗЗ. Оспорва да е налице промяна в начина на използването на имота и да са отпаднали обществените потребности. Поради това и решението било незаконосъобразно и се иска неговата отмяна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът- Общински съвет Сопот, чрез процесуалния си представител адвокат Цочева, оспорва искането за отмяна. Счита, че обжалваното решение на общинския съвет е законосъобразно. Претендира разноси.

• Съдът, като разгледа становищата и възраженията на двете страни и след преценка на събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

Оспорваното решение е било върнато за ново обсъждане в общинския съвет на основание чл.45,ал.4 от ЗМСМА с писмо на областния управител АК-01-30#2/01.03.2023г. В срока за повторно разглеждане по чл.45,ал.7 от ЗМСМА не се спори между страните,че не е постановено ново решение. Съответно,в 7-дневния срок от изтичане на предходния срок е сезиран и съда с издадената заповед.

По същество се установява,че с решението си общинският съвет на община Сопот променя вида на собствеността на ПИ 68080.463.5513 по КККР на гр. Сопот, като го обявява от публична в частна общинска собственост. Мотивите за това записани в решението са, че имотът не е път, а представлява изоставена нива, както и,че по §4 от ПЗР на ЗСПЗЗ може да бъде променен начинът на трайно ползване. Като правно основание е посочена разпоредбата на чл.6,ал.1 от ЗОС.

Според разпоредбата на чл.6,ал.1 от ЗОС имотите и вещите - публична общинска собственост, които са престанали да имат предназначението по чл. 3, ал. 2, се обявяват от общинския съвет за частна общинска собственост. Следователно, за да се приеме,че са налице предпоставките за промяна във вида на собствеността е необходимо по несъмнен начин да е установено,че конкретният имот е престанал да има предназначението по чл.3,ал.2 от ЗОС и по-конкретно по т.3 от същата разпоредба,доколкото в случая останалите хипотези са неприложими, а именно да е престанал да е необходим за трайно задоволяване на обществени потребности от местно значение, определени от общинския съвет. Тъй като законът използва понятието предназначение, то обсъжданото от общинския съвет,както и мотивираното от областния управител производство по чл.78а от ППЗСПЗЗ за промяна начина на трайно ползване на имота е неприложимо. Касае се за две съвсем различни понятия – вид собственост и начин на трайно ползване на имотите. От значение тук са единствено и само предпоставките по чл.6 от ЗОС и правилността на преценката дали по отношение на конкретния имот е възможно да се промени вида на упражняваното право на собственост от страна на общината в контекста на разграничението между публична и частна собственост по смисъла на чл.17 от КРБ и задължителното тълкуване, дадено с Решение № 19 от 21.XII.1993 г. на КС на РБ по конст. д. № 11/93 г.

Доколкото се касае за земеделска територия с начин на трайно ползване за селскостопански,горски, ведомствен път, то по отношение на процесния имот не

важи императивната разпоредба на чл.8,ал.3 от ЗП и по правило няма пречка собствеността на общината да е частна,а не публична по вид.За да стане това обаче, след като веднъж вече е установена като публична такава, е необходимо да са изпълнени предпоставките, разписани от чл.3,ал.2 на ЗОС. За да обоснове наличието на тези предпоставки, общинският съвет се е позовал на обстоятелството,че имотът не е път,а изоставена нива. Тоест, за да е законосъобразно обявяването на поземления имот за частна общинска собственост, от страна на общинския съвет следва да се установи по несъмнен начин описания факт,а именно,че пътят не е път,а нива. Точно това не се доказва по пълен и непротиворечив начин в хода на настоящото производство.

Видно от заключението на вещото лице по допуснатата СТЕ, което съдът кредитира като компетентно изготвено и неоспорено от страните, поземленият имот попада по ОУП на община Сопот в „Зона за вилен отдих“ и се използва за път или поне една голяма част от него, което ясно е онагледено по снимките към експертното заключение. Начинът на фактическо ползване на имота като път се потвърждава от вещото лице и при изслушването му от съда в съдебно заседание. Констатацията кореспондира и с изложеното в представеното от страна на областния управител писмо на засегнат гражданин.

От изложеното се налага извод,че не е налице или поне не се доказва при условията на главно пълно доказване отпаднала обществена нужда въз основа на твърдения от страна на общинския съвет факт и се касае за поземлен имот който се използва и понастоящем за път. А пътят като начин на ползване на територията си е за задоволяване на обществени потребности. Тоест, не се установява да е отпаднало предназначението по чл. 3, ал. 2, т. 3 от ЗОС, което отпадане следваше да се докаже от страна на общинския съвет.

Тъй като това е единственото основание за издаване на оспореното решение на общинския съвет и това фактическо основание не е налице по отношение на имота, то издаденото решение е незаконосъобразно.

Ето защо оспорваното решение ще се отмени.

С оглед изхода на спора в полза на областната администрация следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв.

Водим от горното, Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по оспорване на Областния управител на област Пловдив Решение № 359/21.02.2023 г. на Общински съвет Сопот, с което на осн. чл. 21, ал. 1, т. 8 от ЗМСМА във вр. с чл. 6, ал. 1 и чл. 3 от ЗОС, чл. 5, ал. 5 и ал. 6 от Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинска собственост се обявява за частна общинска собственост поземлен имот с

идентификатор 68080.463.5513 по КККР на гр. Сопот, с площ 129 кв.м., находящ се в местност „Борова гора“, трайно предназначение на територията-зеделска, начин на трайно ползване – за селскостопански,горски,ведомствен път и се възлага на кмета на община Сопот извършването на всички последващи законови действия и процедури по изпълнение на решението.

ОСЪЖДА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ гр.СОПОТ да заплати на Областна администрация област Пловдив сумата от 100/сто/ лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБ в 14 – дневен срок от съобщението до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ : 1 1 1 \